

Nedgang paa hele Linien af 5—600,000 Kr., saa kunde der vel være Anledning til, som Flertallet i Udvalget har gjort, at søge Toldloven revideret med det Samme. Jeg kunde altsaa meget ønske, saafremt det ikke strider mod Statens Interesser, om jeg saa maa sige, at Oplysninger om dette Forhold gives fra Ministeriets Side, at vi inden denne Sag gaar til Afstemning, maatte blive gjort bekendt med, hvilke Anskuelser Regjeringen nærer i den Henseende. Naar vi nu ville gaa ud fra den samme Forudsætning, som Regjeringen og Flertallet har gjort, nemlig at den spanske Traktats Vedtagelse vil føre til en Nedgang af Toldindtægter for alle Lande, altsaa det værste Tilfælde, som kan indtræde, og vi saa spørge: Er det nu rigtigt at vedtage denne Traktat, saa stiller dette sig ogsaa for mig overordentlig tvivlsomt. De direkte Fordelse, som ville opnaas ved Traktatens Vedtagelse, eller omvendt, som den høitærede Finanzminister i Gaar udtrykte sig, den Fordel, vi gaa glip af ved ikke at vedtage Traktaten, vil være den, at islandsk Klippfisk ikke kan blive indført i Spanien med den Told, som indrømmes ifølge Traktaten, men maa give høiere Told. Dette, sagde den høitærede Finanzminister, er det sikke Tab, vi lide ved ikke at gaa ind paa Traktaten. Det er jeg for mit Vedkommende slet ikke sikker paa. Det er kun en lille Klat Klippfisk, der er Tale om, vi producere desværre overordentlig lidt, det er kun 10 Mill. Pd., som aarlig sendes fra Island, Færøerne og Kjøbenhavn til Spanien. Det er ikke et større Quantum end den Fisk, vi i frisk Tilstand nu sende fra vore Provindier ned til Lyffland, det udgjør ogsaa omtrent 10 Mill. Pd. Men til Gjengæld for, at vi ganske vist producere saa lidt, er Varen fra Island af en særdeles fortrinlig Kvalitet og paa Grund deraf søgt paa Markedet, og jeg har i det Mindste hørt fra kompetent Side den Anskuelse udtale, at islandsk Klippfisk paa Grund af dens Godhed vilde bane sig Vej uafhængigt af, om den erholdt Toldbegunstigelse eller ikke. Dette vilde altsaa, som den høitærede Minister udtrykte sig, være det eneste „sikre Tab“, vi vilde lide ved ikke at vedtage Traktaten, men, som sagt, dette Tab er ingenlunde sikkert. Der er knyttet Forventninger til denne Traktat, men der er dels i Udvalgsbetænkningen, dels her i Salen gjort gjældende, at disse Forventninger om ubvidet Trafik vistnok ere af en meget løs Bestaafenhed. Man har ment, at der kunde etableres en Ryskdampskibs fart paa de spanske Havne herfra i Lighed med, hvad der er Tilfældet fra Hamborg og England. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke tror derpaa. I Die-

blippet ligger jo en stor Dampskibsflaade ledig, England har 6,000 Dampskibe liggende ledige, og dette har ogsaa forplantet sig her til, idet et Dampskibsselskab, som eier fem store Skibe, nylig har maattet lægge disse op paa Grund af manglende Fragt. Der er altsaa for Dieblippet en saa uhyre Konkurrence paa Dampskibsfragtmarkedet, at det skulde være besynderligt, om det skulde lykkes os netop under en saadan Periode at kunne bryde ind og udholde Konkurrencen med dem, som allerede ere etablerede paa Pladsen. Jeg tror ikke derpaa. Man har ogsaa ment, at vi kunne sende Varer, som vi selv producere f. Ex. Sprit og Sukker til Spanien, Jeg tror heller ikke derpaa. Forskjellen f. Ex. for Sprits Vedkommende paa den traktatmæssige og den tarifmæssige Told er jo kun høist ubetydelig. Jeg tror, Forholdet er som 17 til 20, altsaa en rent forsvindende Bagatel, som ikke er for meget at regne mod de store Handels-spejer, som ellers falder paa disse Varer. Jeg tror ganske sikkert, at hvis vi efter Traktatens Vedtagelse kunne indføre Sprit til Spanien, vilde vi ogsaa have kunnet gjøre det førend dens Vedtagelse, men jeg tror rigtignok i det Hele taget ikke, at vi kunne gjøre det — hverken før eller efter dens Vedtagelse. Derimod er det muligt, at Vedtagelsen af Traktaten vilde bevirke en kortvarig Opgang af Spritattier, og at dette kunde have Interesse for En og Anden her paa Pladsen, men af den Grund synes jeg ikke, at man skal vedtage nogen Traktat. Hvad dernæst Sukker angaar, forekommer det mig at henhøre til de mærkeligste Paastande, at vi skulde kunne udføre Sukker herfra til Spanien, som gjennem sine Kolonier er et saa overordentlig stærkt sukkerproducerende Land, og som, hvad der ogsaa meget rigtig er bemærket i Betænkningen, har Overherredømmet over Toldforholdene og kan ned sætte den forholdsvis høie Told, som der nu er i Spanien, ganske som det vil, for sine Koloniers Vedkommende. Altsaa alt dette maa virkelig kaldes Luftkasteller eller, som vore Naboer kalde det, „spanske Slotte“. Derved er altsaa ingen Fordel at hente. Det høitærede Ministerium er, som det synes, noget modstræbende gaaet ind paa den hele Sag. Det skinnede ogsaa igjennem den høitærede Conseilspræsident's Uttringer idgaar, at han jo vel egentlig ikke saa stærkt deltog i den tilstedeværende Traktatbegeistring. Ved Siden af den nysnævnte Fordel, som den høitærede Finanzminister mente, der var ved at vedtage Traktaten, anførte den høitærede Minister som en anden Bøværgrund til at gaa ind paa den, Noget, som inarere saae ud som en Undskyldning end en anbefaling,